

Sygn. akt I C 1663/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Marta Chęcińska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2017 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **M. W.**

przeciwko **A. P. (1) i E. P.**

o ochronę naruszonego posiadania

I/ nakazuje pozwanym **A. P. (1) i E. P.**, aby zaniechali naruszeń korzystania przez powódkę **M. W.**, w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu, z ujęcia wody pitnej oraz studzienki osadowo-przepływowej i rurociągu przesyłowego wody, posadowionych na nieruchomości pozwanych położonej w P. nr 76b, obręb R., dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...);

II/ zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę **373 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt **I C 1663/15**

UZASADNIENIE

Powódka **M. W.** wniosła o nakazanie pozwanym **A. P. (1)**

i **E. P.**, aby zaniechali naruszeń korzystania przez powódkę, w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu, z ujęcia wody pitnej oraz studzienki osadowo

-przepływowej i rurociągu przesyłowego wody posadowionych na działce gruntu nr (...) obręb R. w P. oraz nakazanie pozwanym uruchomienia przedmiotowej sieci wodociągowej, a nadto o zasądzenie od pozwanych na jej rzecz kosztów postępowania,

w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że na mocy umowy darowizny z dnia 03 września 2010 r. nabyła prawo użytkowania wieczystego zabudowanej działki gruntu nr (...), położonej w P., obręb R., dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy

w D. prowadzi księgę wieczystą nr (...). Wskazała, że od chwili nabycia nieruchomości do dnia 13 listopada 2015 r. w sposób nieprzerwany korzystała

w zakresie odpowiadającym treścią prawu służebności przesyłu z ujęcia wody pitnej (studni) oraz rurociągu przesyłowego wody zlokalizowanych na działce gruntu nr (...) położonej

w P. obręb R., stanowiącej aktualnie własność pozwanych **A. P. (1)**

i E. P.. Wyjaśniła, że istotne przyłącze sanitarne wykonane zostało na działce gruntu nr (...) w roku 1988 za zgodą ówczesnego właściciela nieruchomości pozwanych

i od tej pory wykorzystywane było w sposób stały oraz nieprzerwany do dostarczania wody pitnej dla mieszkańców osiedla domków jednorodzinnych tzw. „S.niecznego”

w R.. Podała, że w dniu 13 lipca 2015 r. pozwani wezwali powódkę oraz pozostałych mieszkańców osiedla do zaprzestania korzystania ze znajdującej się na terenie nieruchomości pozwanych studni do końca miesiąca października 2015 roku, wskazując, iż po upływie powyższego terminu usunięte zostaną wszystkie nielegalne odprowadzenia wody z tego źródła oraz wzywając jednocześnie mieszkańców osiedla do przełączenia się na własne źródło wody przed upływem wskazanego terminu, pod rygorem podjęcia dalszych stosownych kroków prawnych. W tej sytuacji mieszkańcy osiedla wspierani przez Urząd Miejski w P., skierowali względem pozwanych pisemne wezwanie do zawarcia ugody, w treści którego zwrócili się z prośbą o wstrzymanie planowanego przez nich odcięcia wody. Pomimo wystosowanego wezwania do ugody, w realizacji pisma z dnia 13 lipca 2015 roku, pozwani w dniu 02 listopada 2015 roku odcięli dopływ wody właścicielom nieruchomości korzystającym dotychczas z ujęcia wodnego umiejscowionego na terenie działki pozwanych. Wobec działania pozwanych, przy wsparciu mediacyjnym ze strony Urzędu Miejskiego w P., mieszkańcy osiedla ponownie podjęli negocjacje ugodowe z pozwanymi, które to pertraktacje odniosły skutek w postaci krótko trwałego przywrócenia przez pozwanych dopływu wody do nieruchomości położonych na osiedlu. Stan ten nie okazał się jednakże trwałym i ostatecznie wobec braku możliwości wypracowania kompromisu pomiędzy spornymi stanowiskami stron dalsze mediacje zostały przerwane, a w dniu 13 listopada 2015 r. o godzinie 11.00 pozwani, po uprzednim zawiadomieniu powódki poprzez przesłanie wiadomości tekstowej na numer telefonu komórkowego, ponownie odcięli dopływ wody mieszkańcom osiedla.

Postanowieniem z dnia 04 grudnia 2015 r. tutejszy Sąd udzielił zabezpieczenia powództwa przez nakazanie pozwanym A. P. (1) i E. P., na czas trwania niniejszego postępowania, uruchomienia przyłącza wodnego w postaci studzienki osadowo-przepływowej oraz rurociągu przesyłowego, zlokalizowanych na działce gruntu nr (...), obręb R., w P. oraz zakazanie pozwanym usuwania przedmiotowego przyłącza i uniemożliwiania w inny sposób powódce M. W. dostępu do ujęcia wody pitnej znajdującego się na powyższej nieruchomości.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów postępowania. Motywując swoje stanowisko zaprzeczył, by na działce gruntu nr (...) kiedykolwiek istniało bądź istnieje jakiegokolwiek przyłącze sanitarne. Zarzucił, że przedstawiony przez powódkę projekt technicznego ujęcia wodnego na cieku i rurociągu autorstwa inż. K. K. nie zawiera żadnego potwierdzenia na to, że dotyczy on obiektów zlokalizowanych na gruncie będącym własnością pozwanych. Dodał, że realizacja takiego zadania jakim jest wykonanie ujęcia wody pitnej wraz z rurociągiem doprowadzającym wymaga szeregu uzgodnień i pozwoleń chociażby ze strony Starostwa Powiatowego w D., Urzędu Miasta i Gminy

w P., (...) Służby Dróg i Kolei we W., a powódka nie przedstawiła żadnych dokumentów, które potwierdziłyby fakt wykonania rzeczowego ujęcia wody. Pozwany zaprzeczył nadto, jakoby usunął przyłącze lub w jakikolwiek sposób naruszył posiadanie. Podał również, że nie posiada stosownej wiedzy na temat warunków korzystania przez powódkę z wody.

W piśmie procesowym z dnia 25 października 2016 r. powódka zmodyfikowała pierwotne żądanie w ten sposób, że wniosła o nakazanie pozwanym A. P. (1)

i E. P., aby zaniechali naruszeń korzystania przez powódkę, w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu, z ujęcia wody pitnej oraz studzienki osadowo

-przepływowej i rurociągu przesyłowego wody posadowionych na nieruchomości powodów położonej w P., obręb R., nr 76b, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy

w D. prowadzi księgę wieczystą nr (...). W uzasadnieniu podała, że w reakcji na podniesiony przez pozwanego w odpowiedzi na pozew zarzut braku istnienia na działce gruntu nr (...) przyłącza sanitarnego, wobec dokonania przez pozwanych podziału działki gruntu 304, na której pierwotnie ustanowiona została na rzecz osób trzecich służebność gruntowa wpisana do księgi wieczystej nieruchomości pozwanych objętej księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Dzierżonowie nr (...) oraz uniemożliwienia powódce przez pozwanych weryfikacji, na której z wydzielonych działek gruntu (...) bądź nr(...)zlokalizowane zostało sporne przyłącze, przy towarzyszącej powyższej okoliczności pewności po stronie powódki co do usytuowania infrastruktury przesyłowej na powyżej opisanej nieruchomości pozostającej własnością pozwanych, dokonywana przez nią zmiana powództwa pozostaje konieczna oraz zasadna, zmierzając do zaspokojenia żądania szczegółowo opisanego w uzasadnieniu pozwu.

Na rozprawie w dniu 07 grudnia 2016 r. pozwany oświadczył, iż nie będzie ustosunkowywał się do zmienionego żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. W. na mocy umowy darowizny z dnia 03 września 2010 r. zawartej w formie aktu notarialnego przed notariuszem B. J. z Kancelarii Notarialnej w K. nabyła prawo użytkowania wieczystego zabudowanej działki gruntu nr (...) o powierzchni 428 m², położonej w P., obręb R., dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Dzierżonowie prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Dowód: odpis wydruku elektronicznej księgi wieczystej nr (...) z dnia 17 listopada 2015 r., wypis aktu notarialnego Repertorium A numer (...) z dnia 03 września 2010 r.

Od chwili nabycia nieruchomości do dnia 13 listopada 2015 r. powódka w sposób nieprzerwany korzystała w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu z ujęcia wody pitnej oraz studzienki osadowo-przepływowej i rurociągu przesyłowego wody posadowionych na nieruchomości położonej w P., obręb R. nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Dzierżonowie prowadzi księgę wieczystą nr (...), stanowiącej aktualnie własność pozwanych A. P. (1) i E. P..

Dowód: przesłuchanie powódki.

Przedmiotowe przyłącze sanitarne wykonane zostało na działce gruntu obecnie należącej do pozwanych w roku 1988 za zgodą ówczesnego właściciela nieruchomości i od tej pory wykorzystywane było w sposób stały oraz nieprzerwany do dostarczania wody pitnej dla mieszkańców osiedla domków jednorodzinnych tzw. „S.niecznego”

w R.. Ujęcie wody pitnej ulokowane zostało zgodnie z „Projektem technicznym ujęcia wodnego na cieku i rurociągu doprowadzającego wodę do osiedla domków

w R. ul. (...)” autorstwa inż. K.tofa K., celem zabezpieczenia zapotrzebowania w wodę mieszkańców osiedla. Zgodnie z projektem technicznym na terenie nieruchomości przynależnej obecnie do pozwanych umiejscowiona została studzienka osadowo-przepływowa, a na głębokości minimalnej 1,2 m, na 15 cm podsypce z piasku, poprowadzony został rurociąg przesyłowy wody doprowadzający wodę z umiejscowionego nieopodal potoku do poszczególnych nieruchomości stanowiących zabudowę obecnego osiedla domków jednorodzinnych. Koszty wykonania projektu technicznego wyżej opisanego ujęcia wodnego zgodnie z rachunkiem przedłożonym przez wykonawcę projektu inż. K. K. pokryli mieszkańcy osiedla.

Dowód: odpisy projektu technicznego ujęcia na cieku i rurociągu doprowadzającego wodę do osiedla domków jednorodzinnych przy ul. (...), sporządzonego przez inż. K. K., rachunku z dnia 02 lipca 1988 r. i rachunku z dnia 02 lipca 1988 r., zeznania świadków M. K. (1), S. K. i B. K., przesłuchanie powódki, częściowe przesłuchanie pozwanego.

Pismem z dnia 13 lipca 2015 r. pozwani wezwali powódkę oraz pozostałych mieszkańców osiedla do zaprzestania korzystania ze znajdującej się na terenie ich nieruchomości studni do końca miesiąca października 2015 r., wskazując, iż po upływie powyższego terminu usunięte zostaną wszystkie nielegalne odprowadzenia wody z tego źródła.

Jednocześnie pozwani wezwali mieszkańców osiedla do przełączenia się na własne źródło wody przed upływem wskazanego terminu, pod rygorem podjęcia dalszych stosownych kroków prawnych.

Dowód: odpisy wezwania z dnia 13 lipca 2015 r., zeznania świadków M. K. (1), S. K. i B. K., przesłuchanie powódki, częściowe przesłuchanie pozwanego.

W tej sytuacji pismem z dnia 29 października 2015 r. mieszkańcy osiedla: M. K. (1), B. K., M. K. (2), A. K., S. K., J. K. oraz powódka M. W., wspierani przez Urząd Miejski w P., skierowali do pozwanych pisemne wezwanie do zawarcia ugody. W treści istotnego pisma mieszkańcy osiedla zwrócili się do pozwanych z prośbą o wstrzymanie planowanego przez nich odcięcia wody, powołując się na zastrzeżenia przedstawione na zebraniu, w którym uczestniczyli mieszkańcy osiedla, a na którym to zebraniu w porozumieniu z pozwanymi uzgodniono, iż warunkiem dalszego korzystania przez mieszkańców osiedla z istniejącego na terenie nieruchomości powodów ujęcia sanitarnego pozostaje jego modernizacja. Mieszkańcy osiedla w wystosowanym piśmie podnieśli, iż poczynili odpowiednie kroki celem ustalenia warunków oraz dokonania wyceny modernizacji sieci kanalizacyjnej, a aktualnie oczekują na wyznaczony przez firmę zajmującą się wykonawstwem sieci zewnętrznych wodnokanalizacyjnych termin rozpoczęcia prac, który będzie musiał zostać potwierdzony przez pozwanych.

Dowód: odpisy pisma mieszkańców osiedla z dnia 29 października 2015 r. i pisma Urzędu Miejskiego w P. z dnia 29 października 2015 r., zeznania świadków M. K. (1), S. K. i B. K., przesłuchanie powódki, częściowe przesłuchanie pozwanego.

Pomimo wystosowanego przez mieszkańców osiedla wezwania do ugody, w realizacji pisma z dnia 13 lipca 2015 r., pozwani w dniu 01 listopada 2015 r. odcięli dopływ wody właścicielom nieruchomości korzystającym dotychczas z ujęcia wodnego umiejscowionego na terenie działki pozwanych.

Wobec tego, przy wsparciu mediacyjnym ze strony Urzędu Miejskiego w P., mieszkańcy osiedla ponownie podjęli negocjacje ugodowe z pozwanymi, które to pertraktacje odniosły skutek w postaci krótkotrwałego przywrócenia przez pozwanych dopływu wody do nieruchomości położonych na osiedlu. Stan ten nie okazał się jednakże trwałym i ostatecznie wobec braku możliwości wypracowania kompromisu pomiędzy spornymi stanowiskami stron dalsze mediacje zostały przerwane. Pozwani byli bowiem skłonni porozumieć się w tym przedmiocie z mieszkańcami osiedla, jednakże jednym z ich warunków było podpisanie z nimi umowy, na mocy której mieszkańcy osiedla płaciliby pozwanym miesięcznie kwotę 100 zł za korzystanie z istotnego ujęcia wody. Ostatecznie do podpisania takiej umowy jednak nie doszło, albowiem pozwani postawili warunek, iż zaleganie z opłatami przez jedną z rodzin będzie skutkowało odcięciem dostępu do wody dla wszystkich.

Dlatego też w dniu 13 listopada 2015 r. pozwani, po uprzednim zawiadomieniu powódki poprzez przesłanie wiadomości tekstowej na numer telefonu komórkowego powódki, ponownie odcięli dopływ wody mieszkańcom osiedla.

Dowód: odpis wydruku wiadomości sms wysłanej przez pozwanego do powódki, odpis zażalenia pozwanego na postanowienie tut. Sądu z dnia 04 grudnia 2015 r., zeznania świadków M. K. (1), S. K. i B. K., przesłuchanie powódki.

Postanowieniem z dnia 04 grudnia 2015 r. tutejszy Sąd udzielił zabezpieczenia powództwa przez nakazanie pozwanym A. P. (1) i E. P., na czas trwania niniejszego postępowania, uruchomienia przyłącza wodnego w postaci studzienki osadowo-przepływowej oraz rurociągu przesyłowego, zlokalizowanych na działce gruntu nr (...), obręb R., w P. oraz zakazanie pozwanym usuwania przedmiotowego przyłącza i uniemożliwiania w inny sposób powódce M. W. dostępu do ujęcia wody pitnej znajdującego się na powyższej nieruchomości.

Tego samego dnia powódka wraz z pozostałymi mieszkańcami osiedla ponownie otrzymali dostęp do ujęcia wody pitnej.

Dowód: odpis postanowienia tut. Sądu z dnia 04 grudnia 2015 r., zeznania świadków M. K. (1), S. K. i B. K.; przesłuchanie powódki.

Na terenie nieruchomości powódki nie jest możliwe wybudowanie studni z uwagi na zbyt małą powierzchnię działki. By mieć dostęp do ujęcia wody pitnej jest zmuszona (podobnie jak inni mieszkańcy osiedla) do korzystania z istniejącego rurociągu i studzienki posadowionej na działce pozwanych.

Pozwany uważa tymczasem, iż powódka, jak i pozostali mieszkańcy, korzystają z sieci wodociągowej posadowionej na jego działce bezprawnie.

Dowód: przesłuchanie powódki, częściowe przesłuchanie pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, zmodyfikowane pismem procesowym z dnia 25 października 2016 r. powództwo należało uwzględnić.

Podstawę prawną do dochodzenia ochrony posiadania stanowi przepis art. 344 § 1 k.c., zgodnie z którym przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Zgodnie z § 2 tego przepisu roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od chwili naruszenia. Z kolei przepis art. 478 k.p.c. stanowi, że w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego. Powyższy przepis ogranicza zatem zakres rozpoznania sprawy przez sąd do ostatniego stanu posiadania i faktu jego naruszenia. Przepis art. 352 § 2 k.c. *expressis verbis* nakazuje do posiadania służebności odpowiednio stosować przepisy o posiadaniu rzeczy. W szczególności mają tu odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące ochrony posiadania. Posiadacz służebności może więc wystąpić o przywrócenie poprzedniego stanu posiadania służebności, jak i o zaniechanie naruszeń przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie służebności, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenia dokonano (por. uchwałę SN z dnia 24 czerwca 1993 r., III CZP 82/93, OSN 1994, nr 1, poz. 11).

W niniejszej sprawie Sąd jednoznacznie ustalił, że powódka od chwili nabycia nieruchomości, tj. od 03 września 2010 r. korzystała w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu z ujęcia wody pitnej oraz studzienki osadowo-przepływowej i rurociągu przesyłowego wody posadowionych na nieruchomości pozwanych położonej w P., obręb R., nr 76h, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Dzierżonowie prowadzi księgę wieczystą nr (...). Co więcej, instalacja przesyłowa zlokalizowana na działce pozwanych pozostawała ponadto w tożsamy sposób eksploatowana od momentu jej wykonania również przez pozostałych mieszkańców osiedla, w tym poprzednich posiadaczy nieruchomości należącej aktualnie do powódki. Sąd ustalił nadto, że istotne przyłącze sanitarne wykonane zostało na działce gruntu należącej do pozwanych jeszcze w roku 1988 za zgodą ówczesnego właściciela nieruchomości pozwanych i od tej pory wykorzystywane było w sposób stały oraz nieprzerwany do dostarczania wody pitnej dla mieszkańców osiedla domków jednorodzinnych tzw. „S.necznego” w R.. Ujęcie wody pitnej ulokowane zostało przy tym zgodnie z „Projektem technicznym ujęcia wodnego na cieku

i rurociągu doprowadzającego wodę do osiedla domków w R. ul. (...)” autorstwa inż. K.tofa K. celem zabezpieczenia zapotrzebowania w wodę mieszkańców osiedla. Zgodnie z projektem technicznym na terenie nieruchomości przynależnej obecnie do pozwanych umiejscowiona została studzienka osadowo-przepływowa, a na głębokości minimalnej 1,2 m, na 15 cm podsypce z piasku, poprowadzony został rurociąg przesyłowy wody doprowadzający wodę z umiejscowionego nieopodal potoku do poszczególnych nieruchomości stanowiących zabudowę obecnego osiedla domków jednorodzinnych. Koszty wykonania projektu technicznego wyżej opisanego ujęcia wodnego

zgodnie z rachunkiem przedłożonym przez wykonawcę projektu inż. K. K. pokryli mieszkańcy osiedla. Korzystanie przez powódkę (jak i pozostałych mieszkańców osiedla) ze spornego ujęcia wody odbywało się zatem w zakresie odpowiadającym treści służebności. Została więc spełniona pierwsza przesłanka roszczenia o ochronę naruszonego posiadania.

Kolejną przesłanką podlegającą badaniu w toku postępowania o ochronę naruszanego posiadania jest fakt naruszenia. W tym zakresie pozwany ostatecznie zaprzeczył, by naruszył posiadanie przedmiotowej sieci wodociągowej. Sąd nie dał jednak wiary tym twierdzeniom, albowiem stały one w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym jak i z wcześniejszym stanowiskiem pozwanego. Analizując treść przedłożonych w sprawie dokumentów, których prawdziwości nikt nie zaprzeczał, a także treść zeznań świadków M. K. (1), S. K. i B. K., Sąd ustalił, że pozwani wzywali powódkę oraz pozostałych mieszkańców osiedla do zaprzestania korzystania ze znajdującej się na terenie ich nieruchomości studni do końca miesiąca października 2015 r., wskazując, iż po upływie powyższego terminu usunięte zostaną wszystkie nielegalne odprowadzenia wody z tego źródła. Jednocześnie pozwani wezwali mieszkańców osiedla do przełączenia się na własne źródło wody przed upływem wskazanego terminu, pod rygorem podjęcia dalszych stosownych kroków prawnych. Następnie, po nieudanej próbie pertraktacji mieszkańców osiedla, wspieranych przez Urząd Miejski w P. z pozwanymi, w dniu 01 listopada 2015 r. pozwani odcięli dopływ wody właścicielom nieruchomości korzystającym dotychczas z ujęcia wodnego umiejscowionego na terenie ich działki. Wobec tego, przy wsparciu mediacyjnym ze strony Urzędu Miejskiego w P., mieszkańcy osiedla ponownie podjęli negocjacje ugodowe z pozwanymi, które to pertraktacje odniosły skutek w postaci krótkotrwałego przywrócenia przez pozwanych dopływu wody do nieruchomości położonych na osiedlu. Stan ten nie okazał się jednakże trwałym i ostatecznie wobec braku możliwości wypracowania kompromisu pomiędzy spornymi stanowiskami stron dalsze mediacje zostały przerwane. Pozwani byli bowiem skłonni porozumieć się w tym przedmiocie z mieszkańcami osiedla, jednakże jednym z ich warunków było podpisanie z nimi umowy, na mocy której mieszkańcy osiedla płaciliby pozwanym miesięcznie kwotę 100 zł za korzystanie z istotnego ujęcia wody. Ostatecznie do podpisania takiej umowy jednak nie doszło, albowiem pozwani postawili warunek, iż zaleganie z opłatami przez jedną z rodzin będzie skutkowało odcięciem dostępu do wody dla wszystkich. Dlatego też w dniu 13 listopada 2015 r. pozwani ponownie odcięli dopływ wody mieszkańcom osiedla. Fakt ten wynikał natomiast wprost z treści wiadomości tekstowej wysłanej przez pozwanego A. P. na numer telefonu komórkowego powódki, a także z treści zażalenia pozwanego na postanowienie tut. Sądu

z dnia 04 grudnia 2015 r., w którym pozwany sam przyznaje, iż zgodnie z prawem w dniu 13 listopada 2015 r. wraz z pozwaną usunął nielegalne przyłącze. W tym aspekcie twierdzenia pozwanego wyartykułowane na rozprawie w dniu 30 stycznia 2017 r., jakoby nie ingerował w przedmiotowe przyłącze, są niewiarygodne.

Sąd nie miał zatem żadnych wątpliwości, że doszło do naruszenia posiadania powódki instalacji wodociągowej, a co za tym idzie – wszystkie przesłanki powództwa o ochronę naruszonego posiadania zostały spełnione.

Należy przy tym podkreślić, że rację ma przy tym powódka twierdząc, że z treści art. 344 k.c. wynika jednoznacznie, iż posiadacza nie można naruszać w jego posiadaniu bez względu na to, czy naruszenia dokonał właściciel, czy też inna osoba, która posiada tytuł prawny do używania rzeczy. Każde naruszenie posiadania jest bezprawne. Skoro zatem pozwani uniemożliwili powódce korzystanie z bieżącego oraz nieprzerwanego dopływu wody pitnej, to posiadającej w zakresie treści służebności powódce należy się ochrona posesoryjna. Okoliczność, iż pozwani uprzednio wzywali mieszkańców osiedla, w tym powódkę, do wykonania własnego przyłącza oraz dokonali czynności na urządzeniach przesyłowych znajdujących się wyłącznie w obrębie pozostającej ich własnością nieruchomości nie ma żadnego znaczenia przy ochronie posiadania, bowiem jedyną obroną przez roszczeniem posesoryjnym jest prawomocne orzeczenie sądu lub innego organu stwierdzające, iż stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Jeżeli zatem pozwani naruszyli wykonywane od wielu lat posiadanie odpowiadającej swą treścią służebności, to zgodnie z powołanym art. 344 k.c. w razie zgłoszenia takiego żądania przez uprawnionego powinni oni zaniechać naruszeń i przywrócić stan poprzedni, czyli sprzed bezprawnego naruszenia. Takim stanem poprzednim odnośnie

pozwanych był stan, w którym powódka mogła w sposób swobodny oraz nieprzerwany, bez żadnych przeszkód, korzystać z ujęcia wody.

Wreszcie nie uszło uwadze Sądu, iż w toku procesu, tj. postanowieniem z dnia 04 grudnia 2015 r. tutejszy Sąd udzielił zabezpieczenia powództwa przez nakazanie pozwanym A. P. (1) i E. P., na czas trwania niniejszego postępowania, uruchomienia przyłącza wodnego w postaci studzienki osadowo

-przepływowej oraz rurociągu przesyłowego, zlokalizowanych na działce gruntu nr (...), obręb R., w P. oraz zakazanie pozwanym usuwania przedmiotowego przyłącza i uniemożliwiania w inny sposób powódce M. W. dostępu do ujęcia wody pitnej znajdującego się na powyższej nieruchomości. Tego samego dnia powódka wraz z pozostałymi mieszkańcami osiedla ponownie otrzymali dostęp do ujęcia wody pitnej. Oznacza to natomiast, że obecnie zasadnym jest żądanie powódki, by nakazać pozwanym A. P. (1) i E. P., aby zaniechali naruszeń korzystania przez powódkę, w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu, z ujęcia wody pitnej oraz studzienki osadowo-przepływowej i rurociągu przesyłowego wody posadowionych na nieruchomości pozwanych położonej w P., obręb R., nr 76b, dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Dzierżonowie prowadzi księgę wieczystą nr (...). W ocenie Sądu, bacząc na postawę pozwanych w toku postępowania, nie ma żadnych wątpliwości, iż w przypadku braku orzeczenia Sądu w tym przedmiocie, pozwani nadal będą naruszać posiadanie powódki.

Dlatego też, w oparciu o powołane przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisów art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 461). Według przepisu art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§ 3). W świetle wskazanego przepisu do kosztów procesu poniesionych przez powódkę należało zaliczyć: opłatę od pozwu w kwocie 200 zł, wynagrodzenie adwokata w kwocie 156 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co daje łącznie kwotę 373 zł. W związku zaś z tym, że pozwani w całości przegrali proces, należało obciążyć ich solidarnie obowiązkiem zwrotu wskazanych wyżej kosztów procesu na rzecz powódki.

Mając powyższe na uwadze, na mocy powołanych przepisów, Sąd orzekł jak

w punkcie II wyroku.